

Nadal, la festa del trobament

Romà Casanova, bisbe de Vic

Sembla que no pugui ser, però ho és. Aquest Nadal de l'any 2020 té com a tema recurrent el trobament: si ens podrem trobar o no; amb quantes persones serà possible; a quin lloc i fins a quina hora. Les mesures preventives que les autoritats van indicant podran ajudar-nos a fer el millor, assegurant la salut de tots.

Els cristians celebrem Nadal com el que és: la festa del trobament de Déu amb la humanitat. La gosadia de la fe cristiana és tan gran que afirma no solament que Déu es relaciona amb la humanitat, sinó que el Fill unigènit de Déu s'ha fet home i ha compartit la nostra condició de criatures; s'ha fet un dels nostres, per trobar-se amb tota persona humana, amb tots i cada un de nosaltres.

Que no ens robin el trobament amb la humanitat: la fredor d'una pantalla ha de ser excepcional.

És tan profund aquest trobament que l'ésser humà i l'ésser diví s'han unit en la persona del Fill de Déu. I en aquest trobament, en l'encarnació, tot el que és humà —excepte el pecat dels homes, que no pertany a la naturalesa— ha estat fet seu per part de Déu. Allà al pessebre de la cova de Betlem, ajagut entre palles, amb l'escalf de les mirades plenes d'amor de Maria i de Josep, la pobresa, el plor, les angoixes, les pors, totes les proves dels humans i la nostra orfenesa es van trobar amb Déu. Tot ho va fer ben seu i no ho ha deixat ni ho deixarà mai. En l'infant de la nit de Nadal es fa ben palesa aquella afirmació del sant pare Francesc: «La vida és l'art del trobament» (FT, 215).

Aquell trobament, segellat amb amor etern, no podia restar quiet; necessitava vessar-se abundantment. Per això,

Dibuix de Miquel Llacuna

aquella mateixa nit del naixement de Jesús, els missatgers divins van tenir la tasca de portar la urgència del desig del trobament a aquells pastors que estaven al ras, que eren dels més pobres i menyspreats. I aquests no van pas dubtar, sinó que van acollir la invitació de trobar aquell petit nin acabat de néixer: *Hi anaren, doncs, tot seguit i trobaren Maria i Josep amb el nen a la menjadora* (Lc 2,16).

Que no ens robin el trobament amb Jesús i amb els altres. La fredor d'una pantalla ha de ser excepcional. Necessitem trobar-nos amb la nostra humanitat: «Fan falta gestos físics, expressions del rostre, silencis, llenguatges corporals, i fins el perfum, el tremolor de les mans, la transpiració, perquè tot això parla i forma part de la comunicació humana» (FT, 43). Que entorn de la taula de l'Eucaristia i al redós de la taula de la família i l'amistat puguem celebrar amb seny i respecte aquest Nadal, el qual, ni que sigui diferent, no deixa pas de ser la gran festa de sempre. A tots, bon Nadal de nostre Senyor Jesucrist!

